

Karta przedmiotu
Technika cyfrowa

1. Informacje podstawowe

Kierunek studiów automatyka i elektronika	Cykl kształcenia (nabór) 2024/25	
Specjalność -	Kod przedmiotu 05AIE-PS.PIEC.1224.24	
Jednostka zarządzająca kierunkiem studiów Wydział Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki	Języki wykładowe polski	
Poziom studiów pierwszego stopnia (inż.)	Obligatoryjność Obowiązkowy	
Profil studiów Profil praktyczny	Blok zajęciowy Przedmioty kierunkowe	
Forma studiów studia stacjonarne		
Wymagania wstępne	Matematyka, Wstęp do elektrotechniki i elektroniki	
Przedmioty wprowadzające	Znajomość podstawowych pojęć z teorii zbiorów i rachunku zdań, działania podstawowych elementów elektronicznych takich jak np.: tranzystor MOS, diody. Znajomość sposobu działania układów przełączających.	
Koordinator	Łukasz Saganowski	
Okres Semestr 2	Forma i godziny zajęć • Wykład: 30, Zaliczenie na ocenę	Liczba punktów ECTS 2
Okres Semestr 3	Forma i godziny zajęć • Ćwiczenia laboratoryjne: 30, Zaliczenie na ocenę	Liczba punktów ECTS 2
Okres Semestr 4	Forma i godziny zajęć • Ćwiczenia projektowe: 15, Zaliczenie na ocenę	Liczba punktów ECTS 1

2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

Kod	Opis efektów uczenia się	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się	Odniesienie do charakterystyk PRK
Wiedza:			
W1	Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu budowy i działania podstawowych elementów logicznych, programowalnych układów cyfrowych, elementów składowych układów cyfrowych, mikrokontrolera oraz mikroprocesora.	AIE_P1_K_W04	P6S_WG P6S_WG_inż
W2	Ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę w zakresie zasad działania elementów elektronicznych w szczególności: tranzystora typu MOSFET, bramek logicznych, elementów pamięciowych, multiplekserów, dekoderów, koderów, układów programowalnych CPLD, układów programowalnych FPGA.	AIE_P1_K_W08	P6S_WG P6S_WG_inż
Umiejętności:			
U1	Potrafi zaprojektować proste układy elektroniczne stosowane w technice cyfrowej np.: układy kombinacyjne, automaty, układy arytmetyczne na poziomie realizowanych funkcji, także z wykorzystaniem języków opisu sprzętu takiego jak VHDL.	AIE_P1_K_U13	P6S_UW P6S_UW_inż
U2	Potrafi zweryfikować działanie zaprojektowanego układu cyfrowego za pomocą wybranych narzędzi programowych lub urządzeń pomiarowych.	AIE_P1_K_U09	P6S_UW P6S_UW_inż
Kompetencje społeczne:			
K1	Jest świadomy konieczności podnoszenia kompetencji zawodowych wraz z rozwojem urządzeń i systemów cyfrowych opartych o programowalne układy cyfrowe CPLD i FPGA.	AIE_P1_K_K01	P6S_KK

3. Treści programowe

Lp.	Treści programowe	Formy zajęć	Efekty uczenia się dla przedmiotu
1.	<p>Cyfrowa reprezentacja informacji – systemy zapisu liczb i działania arytmetyczne. Algebra Boole’a jako narzędzie opisu układów logicznych – funkcje logiczne, postaci kanoniczne, metody minimalizacji funkcji logicznych. Analiza i synteza układów kombinacyjnych. Funktory logiczne. Synteza układów kombinacyjnych z wykorzystaniem funktorów, multiplekserów i modułów programowalnych. Typowe układy kombinacyjne. Układy sekwencyjne oraz ich opis matematyczny, tablice funkcji, funkcje logiczne, automaty, grafy, tablice przejść/wyjść. Analiza i synteza układów sekwencyjnych synchronicznych – minimalizacja liczby stanów i ich kodowanie. Typowe układy sekwencyjne – przerzutniki, rejestry, liczniki itp. Techniki realizacji układów cyfrowych – parametry i charakterystyki. Organizacja magistrali, adresacja i synchronizacja. Pamięci – parametry i typy dostępu do informacji. Wprowadzenie do logiki układów programowalnych i specjalizowanych typu CPLD i FPGA. Komputerowe wspomaganie projektowania i testowania układów cyfrowych CPLD i FPGA. Budowa i zasada działania układów CPLD i FPGA. Wprowadzenie do projektowania cyfrowych układów programowalnych z wykorzystaniem języka programowania VHDL. Realizacje wybranych elementów i układów techniki cyfrowej w oparciu o wysokopoziomowy język programowania do opisu sprzętu - VHDL. Projektowanie warstwy fizycznej układów cyfrowych tzn. dobór elementów do projektu, projektowanie obwodów drukowanych, techniki pomiarowe układów cyfrowych.</p>	Wykład	W1, W2
2.	<p>Przykładowe ćwiczenia laboratoryjne obejmują następujące zagadnienia (choć nie są ograniczone do przedstawionej poniżej tematyki): 1. Projektowanie układów kombinacyjnych metodą klasyczną (ręczna analiza i synteza w wykorzystaniem tablic Karnaugh). 2. Projektowanie podstawowych układów arytmetycznych (dodawanie, mnożenie itp.). 3. Projektowanie liczników synchronicznych metodą klasyczną. 4. Projektowania automatów stanu (np.: detektora sekwencji) metodą klasyczną. 5. Wprowadzenie do języka VHDL. 6. Projektowanie liczników synchronicznych, liczników porównujących z preskalarem w języku VHDL. 7. Projektowanie układów arytmetycznych w języku VHDL. 8. Projektowanie detektorów sekwencji w języku VHDL. 9. Projektowanie dwuprocesorowych automatów stanu w języku VHDL. 10. Projektowanie generatorów PWM (Pulse Width Modulation). 11. Obsługa elementów wyświetlających np.: LED i LCD. 12. Projektowanie układów do obsługi interfejsów szeregowych np. PCM, I2S, I2C, SPI itp. w języku VHDL. 13. Buforowanie danych odbieranych z interfejsów szeregowych z użyciem pamięci FIFO. 14. Programowanie cyfrowych generatorów arbitralnych sygnałów cyfrowych. 15. Realizacja projektów hierarchicznych w języku VHDL. 16. Projektowanie elementów składowych mikrokontrolera i/lub wykorzystanie IP core mikrokontrolera przy pomocy projektu z wykorzystaniem języka VHDL.</p>	Ćwiczenia laboratoryjne	U1, U2, K1

Lp.	Treści programowe	Formy zajęć	Efekty uczenia się dla przedmiotu
3.	Zaprojektowanie oraz weryfikacja zadanego układu cyfrowego za pomocą programowalnego układu cyfrowego CPLD lub FPGA. W tym np.: – zaprogramowanie układu programowalnego przy pomocy języka VHDL z wykorzystaniem wybranego środowiska projektowego np.: ISE XILINX, – weryfikacja działania układu za pomocą układów wyświetlających, interfejsów komunikacyjnych, oscyloskopu lub analizatora stanów logicznych, – wykonanie układu prototypowego lub obwodu drukowanego dla układu cyfrowego, – opracowanie dokumentacji projektowej. Zakres tematyki projektowej dotyczy szeroko rozumianej techniki cyfrowej wykorzystującej układy programowalne CPLD/FPGA oraz zastosowania wspomagające działanie układów zawierających mikrokontroler lub mikroprocesor. Wybrane zagadnienia projektowe mogą obejmować np.: układy obsługujące interfejsy komunikacyjne, sterowniki pamięci, automaty, czujniki, sterowniki elementów wyświetlających, obsługa układów wejścia/wyjścia, wykorzystanie modułów programowalnych IP do projektowania kompletnych systemów cyfrowych zawierających programowe moduły IP core wraz z zewnętrzną logiką cyfrową itp.	Ćwiczenia projektowe	U1, U2

4. Metody prowadzenia zajęć, weryfikacji efektów uczenia się i warunki zaliczenia

Semestr 2

Forma zajęć		
Wykład	Metody prowadzenia zajęć:	
	Wykład	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Zaliczenie pisemne	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
Wykład: Zaliczenie pisemne - zaliczenie od 51% punktów.		

Semestr 3

Forma zajęć	
-------------	--

Ćwiczenia laboratoryjne	Metody prowadzenia zajęć:	
	Ćwiczenia laboratoryjne	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Sprawozdanie	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
Laboratorium: Wykonanie obowiązkowego zestawu ćwiczeń z użyciem zestawu laboratoryjnego oraz przygotowanie sprawozdań. Jedno dodatkowe ćwiczenie ocena: 4.0, dwa dodatkowe ćwiczenia ocena 5.0.		

Semestr 4

Forma zajęć		
Ćwiczenia projektowe	Metody prowadzenia zajęć:	
	Projekt	
	Metody (sposoby) weryfikacji:	Udział:
	Raport	100%
	Warunki zaliczenia przedmiotu:	
Wykonanie projektu/zadań częściowych projektów zgodnie z założeniami początkowymi, przygotowanie dokumentacji do projektu w postaci raportu.		

Efekt uczenia się dla przedmiotu	Metody (sposoby) weryfikacji		
	Zaliczenie pisemne	Sprawozdanie	Raport
W1	x		
W2	x		
U1		x	x
U2		x	x
K1		x	

5. Literatura

Literatura podstawowa

1. Łuba T., 2001. Synteza układów logicznych, WSISIZ, Warszawa.
2. Łuba T., Jasiński K. Zbierchowski B., 1998. Specjalizowane układy cyfrowe w strukturach PLD i FPGA, WKŁ, Warszawa.
3. Majewski W., 1992. Układy logiczne, WNT, Warszawa.
4. Harris D.M., Harris S.L., 2013. Digital Design and Computer Architecture Second Edition, Morgan Kaufmann.
5. Zwoliński M., 2015. Projektowanie układów cyfrowych z wykorzystaniem języka VHDL, WKŁ.

Literatura uzupełniająca

1. Skahill K., 2006. VHDL for Programmable Logic, Dorling Kindersley Pvt Ltd.
2. Majewski J., Zbysiński P., 2007. Układy FPGA w przykładach, Wydawnictwo BTC.

6. Nakład pracy studenta - bilans godzin i punktów ECTS

Aktywność studenta		Obciążenie studenta Liczba godzin
Zajęcia prowadzone z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	Wykład	30
	Ćwiczenia laboratoryjne	30
	Ćwiczenia projektowe	15
Praca własna studenta	Konsultacje	5
	Przygotowanie do zajęć	12
	Studiowanie literatury	18
	Przygotowanie do zaliczenia	10
	Przygotowanie raportu	20
Łączny nakład pracy studenta		140
Liczba punktów ECTS		5

* Godzina (dydaktyczna) oznacza 45 minut